

Цѣлъ месецъ Милко мечтаеше за Новата година. Сънуваше даже, че е дошла и че той съ суров ска ходи по роднини су овака подредъ всички и събира левчетата въ една хубава кожена кесийка.

Отъ кога я чакаше тази Нова година! Но днитѣ се проточили, дълги, дълги, а ношитѣ още по-дълги! Изчака му се сърдцето!

Искаше Милко да суровака, да събере пари и да си купи шейна, обкована съ желѣзо. Знаеше той, че баща му е беденъ, едва изкарва за хлѣбъ и за това не се надяваше, че той ще му купи шейна. Но Милко имаше надежда, че съ суроваската щѣ си събере пари. Ехъ веднажъ да дойде Новата година, левче по левче ще се събератъ за шейна, ще иде той съ нея на Хаджиевия ржтъ, ще се спуска до насита, а тя, шейната, ще лети — лети! При тия мисли радостни трѣпки ползваха по тѣлото му.

Най-сетне дойде Новата година. Милко отъ рано утро тръгна по домоветѣ на своитѣ роднини. Удряше леко съ суроваската и изреждаше благословии за радостъ, щастие и доволство презъ Новата година. Когато се върна вечертъта, въ платнената си кесийка имаше пари за шейна. Никога Милко не бѣше изпитвалъ толкова го-

лѣма радостъ. Когато отвори вратата да влѣзе въ кѣши, на устнитѣ му бѣше цѣфнала радостна усмивка, която бавно-бавно замръ, когато се огледа въ полумрачната стая. Майка му седѣше до леглото и плачеше. Баща му лежеше и тежко дишаше.

— Мамо! — промълви изплашенъ Милко. — Татко ти е боленъ, Милко. Много е боленъ, днесъ му прилоша. А нѣмаме пари за лѣкарства, — каза майка му.

Милко притвори очи. Нѣщо се надигна, надигна въ гърлото му, щѣше да изхлипа, но се задържа. Бавно извади отъ джеба си платнената кесийка и я подаде на майка си.

— Мамо, давамъ ги за лѣкарства!

Майка му го погледна презъ сълзи, стана и го прегърна.

— Милко, татко ти като оздравѣе ще ти ги върне, да си купишъ шейна.

— Не, мамо, азъ се радвамъ, че ще помогна на татко. Догодина ще си купя шейна.

— Сине, сине, добрий ми сине! — пошепна болниятъ и отправи топѣлъ погледъ къмъ Милко.

Въ тоя моментъ Милко изпита много по-голѣма радостъ и бѣшо щастливъ, че можа да помогне на своя баща.

Ю. Педски